

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 21-432/DH/RO

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 15 november 2021 in de zaak 21-432/DH/RO naar aanleiding van de klacht van:

1. (...)advocaat te (...)

en

2. (...)wonende te (...)3. (...)wonende te (...)4. (...)wonende te (...)gemachtigde:
[klaagster sub 1]

klagers

over:

verweerder

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE 1.1 Op 31 januari 2020 heeft klaagster sub 1 mede namens klagers sub 2, 3 en 4 bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Rotterdam (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerder. 1.2 Op 4 mei 2021 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk R 2021/29 tvh/gh van de deken ontvangen. 1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 4 oktober 2021. Daarbij waren klaagster sub 1, klager sub 2, vergezeld van zijn curator mr. De Deken, en verweerder aanwezig. 1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 21. Tevens heeft de raad kennis genomen van de door verweerder op 30 september 2021 nagezonden stukken.

2 FEITEN 2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten. 2.2 Bij beschikking van 8 december 2010 is klager sub 2 onder curatele gesteld. 2.3 Op 11 januari 2014 is de vader van klagers sub 2, 3 en 4 overleden. Bij testament van 29 mei 2000 heeft de erflater over zijn nalatenschap beschikt. Hij heeft daarbij zijn echtgenote en zijn drie kinderen benoemd tot enige erfgenamen en verweerder benoemd tot executeur. 2.4 Klaagster sub 1 heeft klagers sub 2, 3 en 4 bijgestaan in de afwikkeling van de nalatenschap. Zij heeft voor hen geprocedeerd in een geschil dat is ontstaan tussen hen en verweerder in zijn hoedanigheid van executeur. 2.5 Op 22 september 2015 heeft verweerder aan de weduwe van de vader van klagers sub 2, 3 en 4 een brief geschreven, inhoudende dat de aanslag erfbelasting definitief is vastgesteld op € 26.712,-. Verweerder geeft daarbij aan dat hij het door hem zekerheidshalve iets te hoog berekende bedrag alvast heeft voldaan. 2.6 Op 1 oktober 2015 is van de beleggingsrekening van de erven een bedrag van € 26.712,- onder vermelding van "voorgesloten definitieve aanslag erfbelasting" overgemaakt naar een rekening op naam van verweerder. 2.7 Bij beschikking van 2 mei 2017 heeft de kantonrechter in de rechtbank Den Haag verweerder bevolen om binnen vier weken bij notariële akte een boedelbeschrijving te doen opmaken en een notaris benoemd voor het geval partijen het over de keuze van een notaris niet eens kunnen worden. 2.8 Verweerder heeft tegen de beschikking van 2 mei 2017 hoger beroep ingesteld. 2.9 Op 26 juni 2017 heeft de

Belastingdienst aan de curator van klager sub 2 medegedeeld dat er nog een aanslag erfbelasting moet worden betaald. 2.10 Bij beslissing van 28 februari 2018 is verweerder door het Gerechtshof Den Haag niet-ontvankelijk verklaard in zijn hoger beroep tegen de beschikking van 2 mei 2017, nu tegen die beschikking geen hoger beroep open stond.2.11 Op 9 april 2018 heeft klager sub 2 in een andere klachtzaak de volgende klachten over verweerder ingediend:a) Verweerder heeft de verplichtingen die op hem in zijn functie van executeur rusten miskend. Hij heeft niet voldaan aan zijn wettelijke verplichting als executeur om een notariële akte van boedelbeschrijving op te maken. Verweerder heeft miskend dat klager onder curatele staat en dat dit extra verplichtingen voor een executeur met zich brengt.b) Verweerder heeft de kinderen van erflater, waaronder klager, geen inzage gegeven in de bewijsstukken van goederen en schulden van de nalatenschap; hij heeft dit slechts gedaan jegens de weduwe van erflater.c) Verweerder is de toezeggingen die hij op de zitting van 10 april 2017 heeft gedaan niet nagekomen.d) Verweerder heeft geweigerd om het door de kantonrechter in de beschikking van 2 mei 2017 gegeven bevel na te leven.e) Verweerder heeft klager niet op de hoogte gesteld van relevante informatie over de aanslag erfbelasting en daarmee 'psychische nood' bij klager veroorzaakt.f) Verweerder schiet tekort in zijn verplichtingen als executeur door de verplichtingen jegens de Belastingdienst niet na te komen en niet te zorgen voor een behoorlijke fiscale afwikkeling van de nalatenschap.g) Verweerder heeft nodeloos geprocedeerd door in hoger beroep te gaan van een volgens de wet niet appellabele beschikking.h) Verweerder heeft in zijn antwoord in de klachtzaak de suggestie gewekt dat hij in cassatie gaat van de niet appellabele beschikking van het Gerechtshof. 2.12 Ook op 25 maart 2019 en 19 november 2019 heeft klager sub 2 klachten over verweerder ingediend. Vanwege de samenhang tussen beide klachten heeft de deken deze gezamenlijk onderzocht en aan de raad doorgezonden. Ook deze klachten zijn behandeld ter zitting van de raad van 4 oktober 2021. De uitspraak vindt op dezelfde datum plaats als de uitspraak in onderhavige klachtzaak. 2.13 Bij verzoekschrift d.d. 30 april 2019 heeft klaagster sub 1 namens de kinderen van erflater de rechtbank verzocht om mr. [N] dan wel een ander onzijdig persoon te benoemen als vereffenaar van de nalatenschap van erflater.2.14 Bij beschikking van 17 oktober 2019 heeft de rechtbank Den Haag mr. [N] benoemd tot vereffenaar van de nalatenschap van de vader van klager. Daarbij is -voor zover van belang- het volgende overwogen:"Hoewel strikt genomen niet ter zake dienend zijn de over en weer tussen enerzijds de erfgenamen en anderzijds de executeur opgestarte procedures, goede reden om de taak van de executeur met de benoeming van een vereffenaar te doen beëindigen."Tegen deze beschikking heeft verweerder hoger beroep ingesteld.2.15 Op 6 november 2019 heeft notaris mr. [A] in opdracht van verweerder een akte "boedelbeschrijving nalatenschap" gepasseerd. Daarin staat – voor zover van belang – het volgende:"[naam verweerder] (...) te dezen handelend als executeur in de nalatenschap van [naam erflater], hierna ook te noemen "de erflater" en (...) de hierna te noemen erfgenamen rechtsgeldig vertegenwoordigende (...)"2.16 Op 6 december 2019 heeft de vereffenaar aan verweerder bericht dat uit door hem verricht onderzoek is gebleken dat de mededeling van de Belastingdienst dat de erfbelasting nooit is voldaan juist is en hem verzocht € 26.712,- over te maken naar de derdengeldenrekening van zijn kantoor. 2.17 Op 21 januari 2020 heeft notaris mr. [A] een proces-verbaal opgemaakt waarin zij verklaart dat verweerder ten tijde van het passeren van de akte van boedelbeschrijving op 6 november 2019 onbevoegd was vanwege het feit dat door de rechtbank op 17 oktober 2019 een vereffenaar was benoemd. In dit proces-verbaal is tevens vermeld "dat een afschrift van dit

proces-verbaal aan de minuut van de boedelbeschrijving met repertoriumnummer 16729 zal worden gehecht, zodat duidelijk is dat deze boedelbeschrijving in opdracht van een beschikkingsonbevoegde executeur is opgesteld” en wordt tevens melding gemaakt van het feit dat verweerder alle afgegeven afschriften van de akte van 6 november 2019 op het kantoor van de notaris heeft ingeleverd.2.18 De onder 2.11 bedoelde klacht is inhoudelijk behandeld ter zitting van 27 januari 2020. Op 23 maart 2020 heeft de raad van discipline uitspraak gedaan (Raad van Discipline 's-Gravenhage, 18-940/DH/RO, ECLI:NL:TADRSGR:2020:66). De raad heeft de klachten gegrond verklaard en aan verweerder de maatregel van berisping opgelegd.2.19 Bij beschikking van 9 december 2020 heeft het Gerechtshof Den Haag op het door verweerder ingestelde hoger beroep tegen de beschikking van 17 oktober 2019 van de rechtbank beslist. Het hof heeft de bestreden beschikking van de rechtbank bekrachtigd. Daartoe heeft het hof -voor zover van belang- het volgende overwogen:“4.11 De vereffenaar stelt dat er wel degelijk een schuld was zoals de rechtbank heeft vastgesteld. Deze schuld is thans door de vereffenaar voldaan, zodat de vereffening een einde neemt. Verzoeker heeft de volgens artikel 4:151 BW verplichte rekening en verantwoording niet of gebrekkig afgelegd. Verzoeker verklaarde op 18 juni 2015 een bedrag van € 30.942,- aan de Belastingdienst te hebben overgemaakt ter voldoening van de aanslag erfbelasting. Dit bleek hij op geen enkele manier te kunnen bewijzen. Daarnaast bleek verzoeker niet op de hoogte van gelden die zijn oude kantoor [S] nog bewaarde voor de nalatenschap. Nadat de vereffenaar had laten weten aangifte te zullen doen van verduistering heeft verzoeker de € 26.712,- die hij op 1 oktober 2015 van [naam weduwe erflater] had ontvangen op 31 december 2019 terugbetaald aan de nalatenschap. Voor de opmerkelijke wijze waarop verzoeker in deze nalatenschap als executeur maar ook als advocaat heeft opgetreden is verzoeker berispt door de Raad van Discipline.4.12 Het hof is van oordeel dat de rechtbank daartoe bevoegd en op juiste gronden het verzoek (...) op grond van artikel 4:203 lid 1 BW heeft toegewezen en een vereffenaar heeft benoemd. Het hof neemt deze gronden over en maakt deze, na een eigen afweging, tot de zijne. (...) gebleken is dat de aanslag erfbelasting door de vereffenaar is voldaan. Gelden die in 2015 naar verzoeker waren overgemaakt door [naam weduwe erflater] ter betaling van de aanslag erfbelasting, heeft verzoeker jarenlang onder zich gehouden. (...) Voorts is verzoeker zijn verplichting tot het bij notariële akte opmaken van een boedelbeschrijving niet nagekomen. Pas nadat de vereffenaar benoemd was, is verzoeker hiertoe overgegaan, terwijl hij daar niet langer toe bevoegd was. Ten slotte heeft verzoeker hoger beroep ingesteld ondanks het feit dat de erfgenamen dit niet wilden. Ook toen de erfgenamen volledige overeenstemming hadden bereikt over de afwikkeling van de nalatenschap, heeft verzoeker het hoger beroep gehandhaafd. Het belang van verzoeker ontgaat het hof. Met de benoeming van de vereffenaar is de taak van de executeur in ieder geval ten einde gekomen (artikel 4:149 lid 3 BW).(...)4.14 De erfgenamen zijn van mening dat er in deze zaak alle aanleiding is om verzoeker in de daadwerkelijk gemaakte kosten te veroordelen. Hij heeft zijn verzoeken gebaseerd op feiten en omstandigheden waarvan hij de onjuistheid kende dan wel behoorde te kennen of op stellingen waarvan hij op voorhand moest begrijpen dat deze geen kans van slagen hadden. Als advocaat had verzoeker beter moeten weten. (...)4.16 Het hof ziet aanleiding om verzoeker in de proceskosten te veroordelen nu hij de erfgenamen nodeloos op kosten heeft gejaagd door het voeren van deze procedure. (...) De bedoeling van de executeur is dat de erfgenamen worden vertegenwoordigd in het beheer van de nalatenschap ter voorkoming van moeilijkheden en wrijvingen, zodat de verdeling van de nalatenschap ordelijk verloopt.

Zijn taken bestaan krachtens artikel 4:144 lid 1 BW uit het beheer van de goederen en het voldoen van de schulden van de nalatenschap en het uitvoeren van testamentaire lasten. Uit het aan het hof voorliggende dossier en het verhandelde ter zitting is naar het oordeel van het hof gebleken dat verzoeker deze taken geruime tijd uit het oog verloren is. (...)"

3 KLACHT 3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 van de Advocatenwet. Klagers verwijten verweerder dat hij:a) in aanloop naar de zitting van de raad van 20 januari 2020 de akte van 6 november 2019 heeft overgelegd, terwijl die nietig was;b) in de hoedanigheid van executeur -die hij niet meer had- in hoger beroep is gegaan tegen de beschikking van 17 oktober 2019 van de rechtbank, terwijl geen van de vier erfgenamen hem daarin steunde;c) hoger beroep heeft ingesteld tegen de beschikking van 17 oktober 2019 zonder klagers daarvan te verwittigen c.q. hun een kopie van het beroepschrift te sturen end) gelden van de nalatenschap naar een privérekening op zijn naam heeft overgemaakt en niet naar waarheid heeft verklaard over de bestemming van deze gelden.

4 VERWEER 4.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING Overwegingen vooraf5.1 Het in de Advocatenwet voorziene recht om een klacht in te dienen tegen een advocaat komt slechts toe aan diegene die door het handelen of nalaten waarover wordt geklaagd rechtstreeks in zijn of haar belang is of kan worden getroffen. Voor zover in het algemeen belang een tuchtrechtelijke procedure is vereist, wordt het klachtrecht uitgeoefend door de deken.5.2 De raad leidt uit de formulering van (de voorlaatste alinea van) de klacht af dat deze is ingediend door klaagster sub 1 namens zichzelf en namens de drie kinderen van erflater. Klaagster sub 1 en klager sub 2 hebben dat ter zitting bevestigd en ook de deken is blijkens zijn visie d.d. 26 april 2021 daarvan uitgegaan. De raad passeert derhalve het verweer dat de klacht niet zou zijn ingediend door klagers sub 2, 3 en 4.5.3 De klacht ziet (mede) op het handelen van verweerder in zijn hoedanigheid van executeur testamentair. Volgens vaste tuchtrechtspraak brengt het in een andere hoedanigheid optreden dan als advocaat niet mee dat de advocaat niet (meer) aan het tuchtrecht onderworpen is. Als de advocaat zich bij de vervulling van die taak zodanig gedraagt dat daardoor het vertrouwen in de advocatuur wordt geschaad, zal in het algemeen sprake zijn van een handelen of nalaten in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt waarvan hem een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. Met andere woorden, ook wanneer een advocaat optreedt in een andere hoedanigheid dan die van advocaat, blijft voor hem het advocatentuchtrecht gelden. De tuchtrechter toetst dat optreden in een andere hoedanigheid niet slechts marginaal; er volgt een volle toets naar de vraag of het vertrouwen in de advocatuur is geschaad en, bij positieve beantwoording, of is gehandeld in strijd met de norm van artikel 46 van de Advocatenwet. Verwezen wordt in dit verband naar onder meer de recente uitspraken van het Hof van Discipline van 15 maart 2021 onder nummers ECLI:NL:TAHVD:2021:46 en ECLI:NL:TAHVD:2021:47. 5.4 In het tuchtrecht geldt verder het ne bis in idem-beginsel. Dat beginsel houdt in dat niet voor een tweede maal kan worden geklaagd over een gedraging van een advocaat waarover de tuchtrechter al heeft geoordeeld. Daarnaast verzet het beginsel zich ertegen dat een advocaat, nadat is geoordeeld over een klacht die een bepaald feitencomplex betreft of een bepaalde oorsprong heeft, wordt geconfronteerd met een andere klacht van dezelfde klager die zijn grondslag vindt in datzelfde feitencomplex. Een advocaat moet er na de (onherroepelijke) beslissing van de tuchtrechter immers op kunnen

vertrouwen dat de klacht definitief afgewikkeld is. Dit kan slechts anders zijn in uitzonderlijke omstandigheden waarbij klager feiten of omstandigheden aan de herhaalde klacht ten grondslag legt die hem bij de formulering van de eerdere klacht niet bekend waren en hem evenmin bekend konden zijn.5.5 De raad zal bovenstaande uitgangspunten in de beoordeling van de klacht betrekken. Klachtonderdeel a)5.6 Dit klachtonderdeel betreft het handelen -of nalaten- van verweerder naar aanleiding van een andere, alleen door klager sub 2 ingediende klacht. De klacht is ten aanzien van hem derhalve ontvankelijk. Klagers sub 1, 3 en 4 hebben bij dit klachtonderdeel geen rechtstreeks belang. In zoverre is dit klachtonderdeel niet-ontvankelijk.5.7 Uit de zich in het dossier bevindende stukken blijkt dat verweerder bij brief van 24 januari 2020 een akte boedelbeschrijving nalatenschap d.d. 6 november 2019 heeft overgelegd, wetende dat die akte in samenhang moest worden gezien met het (later aan die akte gehechte) proces-verbaal van 21 januari 2020, waarin de desbetreffende akte was gecorrigeerd. Dit proces-verbaal heeft verweerder echter niet overgelegd, terwijl wel aannemelijk is dat verweerder dit proces-verbaal heeft ontvangen, omdat daarin is vermeld dat hij alle afgegeven afschriften van de akte van 6 november 2019 op het kantoor van de notaris heeft ingeleverd. In elk geval wist verweerder, althans had hij moeten weten, dat de akte die door hem is overgelegd niet een juiste weergave van de feiten bevatte, omdat hij deze heeft laten opstellen nadat er door de rechtbank bij beschikking van 17 oktober 2019 een vereffenaar was benoemd. Op grond van artikel 4:149 van het Burgerlijk Wetboek eindigt in dat geval de taak van de executeur immers van rechtswege en de rechtbank heeft van dat gevolg ook met zoveel woorden melding gemaakt in de beschikking van 17 oktober 2019. 5.8 Door de akte van 6 november 2019 over te leggen zonder daarbij te vermelden dat de notaris die de akte in kwestie had opgemaakt daarvan later een aanvullend proces-verbaal met een andere strekking heeft opgemaakt dat aan de akte is gehecht, heeft verweerder naar het oordeel van de raad tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld. Een advocaat dient de raad immers volledig en niet selectief te informeren. Dit klachtonderdeel is derhalve gegrond.Klachtonderdeel b)5.9 Dit klachtonderdeel gaat erover dat verweerder in hoger beroep is gegaan tegen de beschikking van 17 oktober 2019 van de rechtbank. Hij heeft dit gedaan in de hoedanigheid van executeur hoewel hij die hoedanigheid niet meer had en geen van de vier erfgenamen hem daarin steunde. Klaagster sub 1 is advocaat van drie erfgenamen (klagers sub 2, 3 en 4), maar heeft naar het oordeel van de raad geen rechtstreeks (eigen) belang bij dit klachtonderdeel. Op grond daarvan zal de raad haar voor wat betreft dit klachtonderdeel niet-ontvankelijk verklaren. Klagers sub 2, 3 en 4 hebben bij dit klachtonderdeel wel een rechtstreeks belang. 5.10 Naar het oordeel van de raad is het enkele feit dat verweerder hoger beroep heeft ingesteld tegen de beschikking van de rechtbank van 17 oktober 2019 als zodanig niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Uit de beschikking van het hof van 9 december 2020 volgt immers dat een belanghebbende in eerste aanleg -in dit geval verweerder- ontvankelijk is in zijn hoger beroep tegen de beslissing in eerste aanleg. De inhoudelijke beoordeling of een executeur die niet tevens erfgenaam is een zelfstandig belang heeft bij het handhaven van zijn positie is aan de civiele rechter voorbehouden. 5.11 Een advocaat dient bij zijn optreden echter wel steeds de belangen van zijn cliënten voor ogen te houden. Dat heeft verweerder in het onderhavige geval niet gedaan. Hij was als gevolg van de benoeming van de vereffenaar -die op verzoek van de kinderen van erflater plaatsvond en in hoger beroep in stand is gebleven- van rechtswege geen executeur meer. Dat was ook de uitdrukkelijke wens van de kinderen van erflater. Ook toen de erfgenamen volledige

overeenstemming hadden bereikt over de afwikkeling van de nalatenschap en er voor een executeur -ongeacht wie dat zou zijn- geen rol meer was weggelegd, heeft verzoeker het hoger beroep gehandhaafd. Daarbij had hij geen enkel belang. Met het instellen en handhaven van het hoger beroep -waarover verweerder ter zitting heeft aangegeven dat hij als zijn eigen advocaat optrad- heeft hij de erfgenamen nodeloos op kosten gejaagd. Ook het hof was dat oordeel blijkens de rechtsoverwegingen 4.14 en 4.16 toegedaan. Dit klachtonderdeel is dan ook gegrond. Klachtonderdeel c)5.12

Dit klachtonderdeel betreft het (niet) sturen van een kopie van het beroepschrift. Naar het oordeel van de raad is klaagster sub 1 -in haar hoedanigheid van advocaat van de wederpartij- door het in dit klachtonderdeel aan verweerder verweten handelen of nalaten rechtstreeks in haar belang getroffen. Ten aanzien van haar is dit klachtonderdeel derhalve ontvankelijk. Gesteld noch gebleken is echter dat klagers sub 2, 3 en 4 door de in dit klachtonderdeel verweten gedragingen in hun belangen zijn geschaad. Ten aanzien van hen is dit klachtonderdeel derhalve niet-ontvankelijk.5.13 De raad stelt vast dat verweerder hoger beroep heeft ingesteld en dat hij klaagster sub 1 geen kopie van het door hem ingediende beroepschrift heeft toegezonden. Hoewel het naar het oordeel van de raad beter was geweest wanneer hij dat wel had gedaan, was hij daartoe niet gehouden op grond van artikel 1.1.1.11 in verbinding met 1.1.1.2 onder g van het Procesreglement verzoekschriftprocedures handels- en insolventiezaken gerechtshoven zoals dat vanaf 1 oktober 2019 geldt. Ook regels 20 en 21 van de Gedragsregels advocatuur houden niet een dergelijke verplichting in. Van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen door verweerder is naar het oordeel van de raad derhalve geen sprake. Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.Klachtonderdeel d) 5.14 Dit klachtonderdeel gaat over het storten van gelden van de nalatenschap naar een privérekening op naam van verweerder. Onder verwijzing naar de overweging onder 5.9 oordeelt de raad dat dit klachtonderdeel slechts ontvankelijk is ten aanzien van de kinderen van erflater (klagers sub 2, 3 en 4). Klaagster sub 1 heeft bij dit klachtonderdeel geen rechtsreeks (eigen) belang. 5.15 Naar het oordeel van de raad is dit klachtonderdeel gegrond. Uit de zich in het dossier bevindende stukken stukken blijkt dat verweerder gelden heeft overgemaakt naar zijn (privé-)rekening. Dat was in zijn hoedanigheid van executeur noch in zijn hoedanigheid van advocaat geoorloofd. Bovendien blijkt uit de stukken dat verweerder in weerwil van hetgeen hij de erven op dat punt heeft voorgehouden, de erfbelasting helemaal niet aan de Belastingdienst had overgemaakt. Dat heeft hij pas gedaan op aandringen van de vereffenaar. Hoewel de erven door de handelwijze van verweerder uiteindelijk geen schade hebben ondervonden, is dit klachtonderdeel naar het oordeel van de raad wel degelijk gegrond.

6 MAATREGEL 6.1 Met zijn handelen heeft verweerder de kernwaarde integriteit en daarmee het vertrouwen in de advocatuur geschonden. Hij trekt een rookgordijn op, geeft geen openheid van zaken aan de erven, de rechtbank, de deken en de raad, laat na zijn stellingen met stukken te staven en gooit met modder naar anderen. Zo verwijt verweerder klaagster sub 1 dat zij oneigenlijke middelen heeft ingezet en de rechtbank (en de raad) onvolledig heeft voorgelicht, teneinde de weduwe van de erflater onder druk te zetten zodat zij afstand zou doen van de erfenis. Hij beschuldigt haar van een gebrekkige analyse en van te handelen in strijd met een zuiver geweten. Wanneer hij wordt aangesproken op zijn gedragingen geeft hij geen enkele blijk de laakbaarheid en ontoelaatbaarheid daarvan in te zien. Van enig zelfinzicht is geen sprake. Gezien de ernst van de gedragingen en mede in aanmerking genomen het tuchtrechtelijke verleden van verweerder, acht de raad de maatregel van schorsing

voor enige tijd passend en geboden. De raad ziet aanleiding een gedeelte van de schorsing voorwaardelijk op te leggen, teneinde verweerder ervan te weerhouden opnieuw de fout in te gaan.

7 GRIFFIERECHT EN KOSTENVEROORDELING 7.1 Omdat de raad de klacht gedeeltelijk gegrond verklaart, dient verweerder op grond van artikel 46e lid 5 van de Advocatenwet het door klagers betaalde griffierecht van € 50,- aan hen te vergoeden binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden. Klaagster sub 1 dient daartoe binnen twee weken na de datum van deze beslissing haar rekeningnummer schriftelijk aan verweerder door te geven. 7.2 Nu de raad een maatregel oplegt, zal de raad verweerder daarnaast op grond van artikel 48ac lid 1 van de Advocatenwet veroordelen in de volgende proceskosten: a) € 50,- reiskosten van klager sub 1; b) € 50,- reiskosten van klager sub 2; c) € 750,- kosten van de Nederlandse Orde van Advocaten end) € 500,- kosten van de Staat. 7.3

Verweerder dient het bedrag van 2 x € 50,- aan reiskosten binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, te betalen aan klagers sub 1 en 2.

Klagers sub 1 en 2 dienen binnen twee weken na de datum van deze beslissing hun rekeningnummers schriftelijk aan verweerder door te geven. 7.4 Verweerder dient het bedrag van € 1.250,- (het totaal van de in 7.2 onder c en d genoemde kosten) binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, over te maken naar rekeningnummer IBAN: NL85 INGB 0000 079000, BIC: INGBNL2A, Nederlandse Orde van Advocaten, Den Haag, onder vermelding van "kostenveroordeling raad van discipline" en het zaaknummer.

BESLISSING De raad van discipline:- verklaart klachtonderdeel a) ten aanzien van klagers sub 1, 3 en 4 niet-ontvankelijk;- verklaart klachtonderdeel a) ten aanzien van klager sub 2 gegrond;- verklaart klachtonderdeel b) ten aanzien van klager sub 1 niet-ontvankelijk;- verklaart klachtonderdeel b) ten aanzien van klagers sub 2, 3 en 4 gegrond;- verklaart klachtonderdeel c) ten aanzien van klagers sub 2, 3 en 4 niet-ontvankelijk; - verklaart klachtonderdeel c) ten aanzien van klager sub 1 ongegrond;- verklaart klachtonderdeel d) ten aanzien van klager sub 1 niet-ontvankelijk; - verklaart klachtonderdeel d) ten aanzien van klagers sub 2, 3 en 4 gegrond;- legt aan verweerder de maatregel van schorsing voor de duur van acht weken op, waarvan vier weken voorwaardelijk;- bepaalt dat het voorwaardelijke gedeelte van deze maatregel niet ten uitvoer zal worden gelegd tenzij de raad van discipline later anders mocht bepalen op de grond dat verweerder de algemene voorwaarde niet heeft nageleefd;- stelt als algemene voorwaarde dat verweerder zich binnen de hierna te melden proeftijd niet opnieuw schuldig maakt aan een in artikel 46 van de Advocatenwet bedoelde gedraging;- stelt de proeftijd op een periode van twee jaren ingaande op de dag dat deze beslissing onherroepelijk wordt.- bepaalt dat de schorsing ingaat vier weken na het onherroepelijk worden van deze beslissing, met dien verstande dat:- de onderhavige schorsing pas ingaat na afloop van eerder onherroepelijk geworden schorsingen, - verschillende op dezelfde dag onherroepelijk geworden schorsingen niet tegelijkertijd maar na elkaar worden tenuitvoergelegd, en dat- de onderhavige schorsing niet ten uitvoer zal worden gelegd gedurende de tijd dat verweerder niet op het tableau staat ingeschreven;- veroordeelt verweerder tot betaling van het griffierecht van € 50,- aan klagers;- veroordeelt verweerder tot betaling van de reiskosten van 2 x € 50,- aan klagers sub 1 en 2, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.3; - veroordeelt verweerder tot betaling van de proceskosten van € 1.250,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.4.

Aldus beslist door mr. S.M. Krans, voorzitter, mrs. L.P.M. Eenens, P. Rijpstra, M.F. Laning en M.P. de Klerk, leden, bijgestaan door mr. M.M.C. van der Sanden als griffier en uitgesproken ter openbare zitting van 15 november 2021.